

Ob robu pripisane

★ KOMUNISTIČNI BOG je umrl. . . Vzelo je skoraj polnih trideset let, da se je naredilo iz Stalina — boga. Da, boga, — središče oboževanja, kakršnega ni bil nikoli deležen Lenin, Hitler ali katerikoli despot. V Sovjetiji je njegova slika vsepovsod; njegovo ime na slehernem jeziku; v novi ikonografiji Rusije je njegov lik že davno zatemnel lik Lenina. "Mi ne potrebujemo nobenega Boga", je rekel pred leti Stalin ter ročno pričel ustanavljati kult, v katerem je bil on vsemogočno in najvišje božanstvo. Njegova beseda je bila zakon in sv. pismo. Kje je v Rusiji človek, ki bi se mogel ogniti s plašcem tega božanstva? Malenkov? Božanske gloriole se ne da z lahkoto premešati z glave na glavo. V tem smislu je izguba Stalina nenamerno domestljiva za ves komunistični svet.

★ ZAPADNA EVROPA je sprejela s strahom in negotovostjo novico o Stalinovi smrti. Razen zvestih, Moskvi vdanih komunistov, tam nihče ne toči solza. Toda prav tako se nihče ne raduje.

★ ZAGREBSKI "VJESNIK" je nedavno z ogorčenjem poročal, kako so se pričele celo pri mladih ljudeh vse bolj uveljavljati buržujske manjere in naslavljanje: gospod, milostiva, poljubljam roko, itd. Celotni, ki so po milosti komunistične partije postali direktorji, zahtevajo, da se jih naziva gospod, njihove žene pa — milostiva. . . Če pa se kdo drzne reči takemu mogotcu: tovarš, tedaj ga slednji nahruli: "Ali sva skupaj svinje pasla, da sem ti tovariš?" . . . Mar je ta vest iz proletarske dežele enako isti in bratstva presenetljiva? V kolikor se nas tiče, smo že davno vedeli, da Tito ni dal za preti in kaznovati nikogar, ki bi mu rekel "ekscelencija", mesto "tovariš". Obratno pa kaj lahko.

★ TOVARIŠTVO, enakost in bratstvo je v "diktaturah proletariata" in v "ljudskih demokracijah" potrebno dotle, dokler ni trdno zasidrana oblast. Ali se spominjate, kako je bilo pred nekaj desetletji v "rdeči armiji"? Od generalisima Stalina pa preko vseh maršalov in generalov vse doli do zadnjega prostaka, je bilo vojaštvo enako oblečeno. Nobenih redov, nobenih epolet, nikakih kolajin, nikakega pozdravljanja in salutaranja — vsi so bili enakovredni tovariši! In danes? Danes nima nobena armada na svetu toliko in tako "oportan" in "omeda" ljenih maršalov, kakor jih ima Sovjetija, in v nobeni armadi na svetu niso razlike med častniki in moštvom tako ograde, kakor v sovjetski "diktaturi proletariata", kjer so komisarji zapet postali ministri. . .

★ IZ PISMA UPOKOJENCA v Jugoslaviji: "Moja pokojnina sedaj po kupni moči odgovarja približno 800 predvojnim dinarjem. Če bi si kupil za vso mesečno pokojnino pravo kavo, bi je dobil 2.7 kg (malo manj kot 6 funtov)." — Komunistični

stremuži, zaslužkarji in pri-skladniki pa hočejo natveziti ameriškim Slovincem, da so političnim in gospodarskim razmeram v Titovini zgolj ameriški (slovenski) klenofašisti in kraljevaši. . . Ker gornji trije izrazi točno označujejo to, kar pomenijo in ker so primeroma novi, naj jih čitateljem pojasnimo, ker jih bomo še često uporabljali. Stremuh je človek, ki

STALIN NA MRTVAŠKEM ODRU

Mimo krste se je vso noč pomikala množica ljudi, katerih je bilo do en milijon.

MOKVA. — Georgij Malenkov, 51 let stari Stalinov dedič in premier vlade Sovjetske zveze, je dne 7. marca prišel v svoje roke vaje vodstva države. Nova hierarhija je prevzela vodstvo ob času, ko je čakalo na Rdečem trgu tisoče in tisoče ljudi — vse od sijajno opravljenih maršalov pa do zadnjih ubornih tovarniških delavcev, da se poklonijo zemskemu ostankom Stalina, ki leži v Dvorani stebrov. Vrste ljudskih množic, ki so čakale, da pridejo do krste na mrtvaškem odru, so bile dolge deset milj.

Ogromni in sijajni pogreb 73 let starega umrlega sovjetskega voditeja se bo vršil danes (v ponedeljek) opoldne. V Moskvi bodo pozneje zgradili poseben panteon, kjer bosta počivali trupli Stalina in Lenina.

Stalinovo truplo leži na mrtvaškem odru, ki je zasut s cvetjem. Truplo leži v Dvorani stebrov, ki je bila odprta vso noč; do jutraj je korakalo mimo krste s pokojnim voditeljem približno en milijon ljudi.

Ameriške diplomate je vodil v mimohodu ameriški odpravnik poslov Jacob D. Beam.

Sporazum Britanije in Amerike o trgovini z rdečo Kitajsko

Minister Eden je dejal, da bodo dobave strateškega materiala rdeči Kitajski ustavljene.

WASHINGTON. — Tukaj je bilo naznanjeno, da je Velika Britanija obljubila, da bo sodelovala pri ekonomski blokadi komunistične Kitajske, da se ji prepreči dobave strateškega materiala. Ta sporazum je bil dosežen med angleškim zunanjim ministrom Edenom in ameriškim državnim tajnikom Dullesom.

Poleg tega je bilo tudi sklenjeno, da bo Velika Britanija razširila svojo trgovino z Združenimi državami.

Vremenski prerok pravi:

Danes in ponoči deloma oblačno in bolj toplo.

smo mu včasih rekli "štrebar" (nemško Der Streber), ki se komolci navzgor in naprej; izraza zaslužkar in prisklednik pa itak dovolj jasno označujeta stanje stvari. V Sovjetiji je eden najbolj znanih stremuhov, zaslužkarjev in prisklednikov ruski Jud Ilija Ehrenburg, v Sloveniji pa Tone Seliskar. Ne, Etbin Kristan pa ni več stremuh in zaslužkar; on je samo še prisklednik in — anahronizem.

Malenkov - Stalinov naslednik

Spet upor ujetnikov na korejskem otoku; 23 ubitih, 42 ranjenih

Ujetniki so napadli poveljnika oddelka in njegovega pomočnika, ko sta nadzirala razdeljevanje hrane.

TOKIO. — V soboto je nad 2.000 komunističnih vojni ujetnikov na Yoncho otoku pričelo spet z razgrajanjem in uporom, pri čemer je bilo 23 ujetnikov ubitih, 42 pa ranjenih.

Z uporom in izgredi so pričeli komunisti ob pol osmih jutraj, ko je bila pod nadzorstvom poveljnika oddelka in njegovega pomočnika delitev hrane. Poveljnik je ukazal ujetnikom, naj privedejo tovariša, ki je hujskal na izgrede in upor, česar pa le-ti niso hoteli storiti. Mesto tega je skupina komunistov, ki je štela 60 do 70 mož, nenadoma in brez predhodnega svarila napadla poveljnika in njegovega pomočnika s kamenjem. Tedaj je nastopilo vojaštvo, ki je s silo zadušilo upor.

Poljak pobegnil z letalom na Dansko

COPENHAGEN, Danska. — Semkaj je priletel z ruskim jet letalom neki poljski pilot, ki je dejal, da ne more več služiti v demovini pod sedanjim režimom. Pilota je v drugem letalu zasledoval neki sovjetski letalec, toda ko je Poljak priletel nad dansko ozemlje, se je sovjetski letalec obrnil ter odletel nazaj.

TITU SE MUDI V LONDON

LONDON. — Britanski zunanji urad je podal presenetljivo izjavo, da bo jugoslovanski maršal Tito prispel na svoj uradni obisk v Veliko Britanijo že 16. marca, to je teden dni poprej, kot je bilo dolženo.

Rečeno je, da je bil sam Tito tisti, ki je prestavil datum svojega obiska od 23. na 16. marca. Vzrok so menda dogodki v Sovjetski zvezi.

Novi grobovi

Mary Skrajnar

V petek je umrla po šest in pol letni bolezni Mary Skrajnar, roj. Blatnik, na domu svoje hčere Mary na 998 E. 74 St. Bila je vdova; mož ji je umrl v novembu lanskega leta. Rojena je bila v vasi Drašča, fara Šmihel, odkoder je prišla leta 1898. Zapušča sledeče otroke: Mary Schneider, Joanne Kraissner, John in Anthony, 4 vnuki in dva pravnuka. Bila je sestra Michaela in Josepha Blatnika, ki sta tudi že oba mrtva. Spadala je k društvu Carniola Hive, Makabejci, sv. Vida št. 25 KSKJ, št. 25 SZZ in k Oltarnem društvu fare sv. Vida. Pogreb bo jutri jutraj v cerkev sv. Vida iz Grdinovega pokopnega zavoda na E. 62. St. in od tam na Kalvarijo.

Sovjetska kurirja na poti domov

NEW YORK. — Dne 4. marca sta odpotovala v Sovjetijo z letalom dva kurirja sovjetskega poslanstva, ki sta vzela s seboj 20 vreč z diplomatskimi listinami, katere so tehtale 581 funtov.

Vladni uradniki v Washingtonu pričakujejo skorajšnje veliko čištko sovjetskih in satelitskih voditeljev, ki bi utegnili postati nevarni novim oblastnikom.

Molotov je postal spet zunanji minister, s katerega položaja je bil odstavljen Višinski, ki je postal glavni stalni sovjetski delegat pri Združenih narodih.

MOSKVA. — Za naslednika pokojnemu sovjetskemu premierju Stalinu je bil imenovan Georgij M. Malenkov. — Malenkov, ki je star 51 let, je bil eden najintimnejših sodelavcev Josipa Stalina in je bil že dlje časa smatran kot njegov bodoči naslednik. Istočasno s tem imenovanjem naznanja komunike Centralnega odbora komunistične partije, Koncila ministrov in Prezidija, velike spremembe v vladi.

Poročilo dostavlja, da so bile spremembe potrebne, da se zagotovi "neprekinjeno in korektno vodstvo" dežele ter da se prepreči "vsako morebitno motnjo ali paniko" ob Stalinovi smrti.

Spremembe v vladi

Spremembe so sledeče:

Vjačeslav Molotov, bivši podpremier, je bil zopet imenovan za zunanjega ministra, kateri položaj je že imel. On je nadomestil Andreja Višinskega, ki je postal stalni sovjetski reprezentant pri Združenih narodih. Novi položaj Molotova in Višinskega je smatrati za ponižanje ali democijo.

L. P. Beria, vodja sovjetske tajne policije, je bil imenovan za notranjega ministra in glavarja ministrstva za državno varnost.

Maršal Klementij Vorošilov, eden izmed podpremierjev, je postal predsednik Prezidija Supremnega sovjeta, katero mesto je zavzemal Nikolaj Šverniki.

Maršal Nikolaj Bulganin je bil imenovan za ministra oboroženih sil na mesto A. M. Vasiljevkega.

Maršala Vasiljevski in Žu-

kov sta postala podministra in pomočnika maršala Bulganina. Poleg teh so bile še druge izpremembe.

Mnenje v Washingtonu

WASHINGTON. — Ameriški vladni uradniki napovedujejo, da bodo novi sovjetski voditelji kmalu po Stalinovem pogrebu pričeli krvavo čištko, da odstranijo in iztrebijo vse one sovjetske in satelitske voditelje, ki bi utegnili ogroziti njihovo novo pridobljeno oblast. Ameriški voditelji so tudi mnenja, da obstoja možnost spora med Malenkovim in njegovimi tekmeci, kateri spor utegne pretrpeti Sovjetijo in ves ostali komunist. svet.

Čistka na vidiku

Ameriški vladni krogi naglašajo, da Malenkov, ki je bil vsa zadnja leta tako rekoč Stalinova senca, pozna do podrobnosti vso tehniko brezobzirnega zatrtja opozicije s topovi, zaporji in suženjskimi taborišči. "Gotovo je toliko, da bodo morali pričeti čistiti hišo. Kdaj bodo s čiščenjem pričeli in končali, seveda ne vemo", pravijo vladni uradniki.

To naglo reorganizacijo sovjetske vlade smatrajo v Washingtonu in drugod v zapadnem svetu kot prizadevanje, da pokažejo Sovjeti tako svobodnemu kakor komunističnemu svetu solidno in strnjeno fronto, ki naj bo v svarilo vsem, ki bi hoteli morebiti kovati kapital iz Stalinove smrti.

V tej periodi negotovosti morajo Združene države in ves ostali svobodni svet nadaljevati s pripravi za svojo obrambo, v katerih ne smejo niti za las odnehati in popustiti.

Višinski — senca Višinskega

NEW YORK. — Andrej Višinski, do reorganizacije sovjetske vlade zunanji minister Sovjetije, je 6. marca odpotoval s parnikom Liberté v Francijo in od tam v domovino, kamor je bil brzojavno pozvan. Časnikarjem ni odgovoril na vprašanje, če je imel kaj predhodnega pojma, da bo okrnjen od zunanjega ministra na glavnega sovjetskega delegata pri Združenih narodih.

Uradnik parnika, ki je poslovno obiskal Višinskega v njegovi kabini, je dejal, da je Višinski jokal kot otrok.

Komaj nekaj ur pred tem je prišel Višinski v dvorano Združenih narodov, kateri prizor je bil posnet in prenašan potem televizije. Njegov obraz je bil takoupadel in njegove oči so takobrezizrazno strmele v praznino, da ga ni bilo prepoznati. Obenem z njegovim odhodom je

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz bolnišnice — Michael Silc, 1273 Norwood Rd., se je po treh tednih vrnil iz Mt. Sinai bolnišnice, kjer je preстал težko operacijo. Zahvaljuje se za obiske, darila, cvetlice in voščilne karte, ki jih je prejel, prav posebej pa se zahvaljuje za vse usluge Mrs. Mary Nosan in njenemu sinu. Obiski na domu so dobrodošli.

Zahvala — Glasbena Matica se zahvaljuje Slovensko - ameriškemu klubu, ki je pristopil med njene častne ustanovne člane.

V bolnišnici — Mrs. Helen Bokar, 3538 E. 82. St., je morala v Charity bolnišnico na operacijo. Obiski so dovoljeni od 2:30 do 3:30 pop. in od 7:30 do 8:30 zvečer.

Slovenske voščilne karte — Pri Novaku na 6122 St. Clair Ave., imajo naprodaj velikonočne voščilne karte s slovenskim besedilom.

86. rojstni dan — Poznani in obcespoštovani Mr. Joseph Zele, slovenski pogrebni, je včeraj obhajal svoj 86. rojstni dan. Mr. Zele je zadnje tedne v bolniški postelji in pod zdravniško oskrbo. Sprodniki in številni prijatelji mu želijo skorajšnega popolnega okrevanja! Čestitke!

K molitvi — Članice podružnice št. 25 SZZ so prošene, da se udeležijo nocoj ob sedmih skupne molitve za pokojno Mary Skrajnar. Prav tako so prošene članice Oltarnega društva sv. Vida, da se udeležijo v torku vs. maše.

Maša zadržana — Jutri, v torek, ob 8:20 bo v cerkvi sv. Vida maša-zadržana za pok. Martina Fabjančiča.

Rdeči v Angliji ne morejo verjeti

LEEDS, Anglija. — Štirje dijak iz Rusije, ki obiskujejo angleške univerze, ne verujejo "kapitalističnemu" časopisu, da je Stalin nevarno bolan. — Ko jih je potem neki časnikar vprašal po njihovem mnenju, kdo bo Stalinov naslednik, so odgovorili, da "gentleman ne staviyo takih vprašanj."

Če se zgodi nesreča, vam ne more nihče pomagati, če se niste držali prometnih predpisov.

NAJNOVEJŠE VESTI

MOSKVA. — Semkaj so prispele voditelje Kitajske in sedmih drugih narodov, da se udeležijo pogreba umrlega sovjetskega voditelja Josipa Stalina.

WASHINGTON. — Senator Douglas, demokrat iz Illinois, poziva Združene narode, naj proglasijo totalen embargo vseh dobav rdeči Kitajski.

LONDON. — Jugoslovanska tiškovna agencija sporoča, da je maršal Tito odpotoval s parnikom na svoj napovedani obisk v Anglijo.

MOSKVA. — Sergej Prokoviev, eden izmed treh največjih sovjetskih skladateljev, je včeraj umrl, star 61 let.

bilo naznanjeno, da bo Višinskega nadomestil začasno pri Zdr. narodih Andrej Gromiko, sovjetski ambasador v Londonu, ki je že na poti z letalom v Združene države.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays
General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83 No. 47 Mon., March 9, 1953

Slepa trma

Zadnji čas sta krožili po ameriškem časopisju dve značilni zgodbi.

V Bostonu živi zanešenjak duhovnik, star bivši jezuit, p. Leonard Feeney, ki je pred časom pričel širiti nauk, da bo vsak človek pogubljen, če ni v katoliški cerkvi. Zadnje čase je celo pisal predsedniku Eisenhowerju, da pride v peklo, če ne prestopi v rimsko katoliško cerkev.

Katoliški verski nauk namreč uči, da je le katoliška cerkev edino prava, od Jezusa Kristusa ustanovljena cerkev in da edino le ona vodi ljudi na potu zveličanja, kakor ga je učil Jezus Kristus, zato se imenuje edinozveličavna. Že stari cerkveni očete so pisali, da izven Kristusove cerkve ni zveličanja. Glede drugovercev pa je vedno katoliška cerkev učila, da se morejo, dasi dosti težje kot katoličani, zveličati, če so brez svoje osebne krivde izven katoliške cerkve in če žive po svoji vesti. S svetim krstom postane vsak ud skrivnostnega telesa Kristusovega in s tem tudi ud katoliške cerkve in ostane ud, dokler se ni izločil iz tega občestva po svoji krivdi. Pa tudi nekristjani se morejo zveličati, ker more nadomestiti cerkveni krst takozvani "krst želja," ali pa "krst krvi." Bila bi naravnost strašna misel, da bi morali biti pogubljeni vsi oni milijoni in milijoni ljudi, ki brez svoje krivde žive izven katoliške cerkve.

Patra Feeney-a so najprej posvarili njegovi redovni predstojniki, nato pa škof v Bostonu. Ker vse to ni pomagalo, so ga izključili iz jezuitskega reda in bostonski nadškof Richard Cushing ga je suspendiral, to se pravi, da mu je prepovedal izvrševati mašniško službo.

Pa tudi sedaj se p. Leonard ni uklonil. Skliceval se je na papeža in tako je prišla zadeva tudi pred svetega očeta samega. Trmastemu patru so iz Rima naročili, naj pride tja zagovarjat se, toda dasi se je prej mož skliceval na papeža, sedaj ni hotel pred njega. Radi tega mu je sveta stolica dala odlok do 31. januarja letos, da do takrat pride v Rim, sicer pa bo izobčen iz katoliške cerkve. Tudi ta grožnja ni p. Leonarda premodrila. Ker ni odšel v Rim, je zapadel kazni izobčenja.

Zdaj ni več ud katoliške cerkve. Logično po svojem lastnem nauku bi moral sedaj p. Feeney trditi o sebi, da ne more biti zveličan.

Od druge strani podoben ekstremist pa je znani ameriški pisatelj Paul Blanshard, ki z veliko vnemo napada rimsko katoliško cerkev in trdi, da je ona smrtni sovražnik demokracije v Združenih državah. Njegovim trditvam so pač stala nasproti dejstva, da je v nekaterih izrazito katoliških državah enaka demokracija kakor v U. S. Pred dobrimi šestimi meseci je odšel ta pisatelj na Irsko, kjer je 90% prebivalstva katoliške vere in ki ima od začetka izrazito katoliško vladno in kjer je v ustavi že nad 30 let zakonito urejena resnična demokracija.

V Dublinu, glavnem mestu Irske, je Blanshard razpravljaj resno s irskimi politiki, žurnalisti in tudi s katoliškimi ter protestantovskimi duhovniki. Vsi so mu seveda jasno prikazovali, da katoliška cerkev niti najmanj ne nasprotuje demokratični ureditvi države. Vse dokazovanje pa se zdi ni moglo izbiti iz njegove glave predsodkov proti katoliški veri. Zadnje čase je namreč poslal potom ameriške ambasade v Dublinu na državno tajništvo v Washingtonu zahteve, da mora vzeti državljanstvo papeškemu nunciju pri irski vladi, nadškofu Gerald P. O'Hara, ki je po rojstvu ameriški državljani in škof v Savannah-Atlanta, Ga., ker da je nadškof kršil McCarranov zakon, ko je v službi "tuje sile." Pri neki časnikarski konferenci se je pa izrazil: "Amerikanci mislijo, da tak ne more biti dober državljani, čigar zvestoba je deljena med lastno in tujo državo."

Irci so sicer tega moža poučili pravilno, da papeški nuncij pri irski vladi ne zastopa papeževe države in tudi ne papeža kot svetnega vladarja, marveč je papeževo duhovno oblast. Papež ne pošilja svojih nuncijev, da bi tam zastopali vatikansko državo, marveč za to, da zastopajo tam papeža kot vrhovnega poglavarja Cerkev. Toda vse to Blansharda ni zmoodrilo. Celotni protestantovski vikar se je izrazil: "Ta Amerikanec naj se doma preprija." Nekateri poslanci v irskem parlamentu so interpelirali vladno, da bi nastopila proti Blanshardu, toda minister za zunanje zadeve Frank Aiken pa je odgovoril: "To ni vredno omenjati."

Naši takozvani naprednjaki in njih nad vse "napredno" časopisje tudi vstraja v svoji nespametni trmi. Mnogi so bili v domovini in so videli na lastne oči, kaka svoboda, verska in politična, vlada pod komunističnim režimom, kako zavoženo gospodarstvo je tam, da so polne ječe v tej demokraciji, da komunizem izmoghava narod. Drugi so se mogli poučiti drugače o resničnem stanju. Toda vse to nič ne pomaga. Ti ljudje so v svoji namišljeni naprednosti, ki je dejansko budalost, popolnoma okosteneli, da klub nasprotnemu spoznanju sebe in druge naprej varajo, da je v Titovini demokracija, svoboda in blagostanje. Ta naprednost se ob vsaki priliki zaletava v katoliško cerkev, v papeža, pobira vsakovrstne izmišljene bedastoče in jih servira svojim čitateljem. To je vse, kot je rekel Latinec: signum paupertatis,

znamenje neskončne duševne revščine. Tako daleč so ti naprednjaki zašli, da niti sami ne vidijo, kako se pred količkaj pametnimi ljudmi vedno blamirajo, kakor so se zopet zadnji čas s trditvijo, da je Vatikan preprečil prihod okteta iz Ljubljane v Ameriko.

Nekateri nas izprašujejo, zakaj večkrat ne odgovarjamo na take napade. Tem bi odgovorili z besedami irskega zunanjega ministra: "Te bedarije niso vredne besede in je škoda papirja, da bi na nje odgovarjali."

Lorainski količek

Piše Josephine E.

Pri sledečih mladih družinah so zadnje čase naselili "border-čiki": Mr. in Mrs. Frank Tomažič, 2121 W. Erie Ave. ter Mr. in Mrs. Victor Virant, 812 Warwick Dr., so na vso moč veseli krepkih fantečev, pri Mr. in Mrs. Steve Donat, 1663 E. 34. St. so pa z odprtimi rokami sprejeli prav pridno punčko (no ja, saj punčke so kar vse pridne, bi dejala). Mrs. Donat je hčerka Fr. Seškarjeve družine z 29. ceste.

Upamo, da bo ves ta mali naraščaj zdrav in priden, staršem pa naš poklon in častitke! V službo strica Sama je odšel mladenič Victor Kobal, sin Ralph Kobalove družine s 33. ceste. Upamo, da bo k kmalu zdrav vrnil k svojim staršem. V nedeljo 8. marca se je začel v naši farni cerkvi sv. misijon. Pravi jo, da bodo pridige v angleškem jeziku namenjene največ naši mladini, daj Bog, da bi le kaj zalegle!

Birmo bomo imeli dne 26. marca zvečer. Ej, to bo veselja med našimi otroci. O ja, da ne pozabimo povedati, da se je naš dvodnevni cerkveni sejem ali bazar srečno končal. Pričakovalo se je sicer več udeležbe od strani faranov. Je pač tako, da so pri vsaki prireditvi vedno eni in isti, s pripravi, z darovi in nato še z udeležbo. Je pač žalostno, toda imam upanje, da bo v bodoče kaj boljše.

Iz stare domovine sporočajo tudi to žalostno novico, da so ti spominski križi, ki so bili postavljeni na nešteti gričih za časa evharističnega kongresa, večinoma že vsi podrti. To so storile hudobne in brezbožne roke. Tudi tam, na naši lepi Menišiji, nad našo prijazno vasico, na visokem hribu Comarovniku je stal prav lep velik križ; pa ga je neka zločinska roka nedavno spodžagala, da se je ravno pred božičnimi prazniki podrl. In ravno tako je nekdo iz križa, ki stoji doli pod našo vasjo koncem žitnikovnega vrta božjo martro doli zbil. Na križu je ostala le roka. V resnici bi človek komaj verjel, da je kaj takega sploh mogoče. Le kam jih bo pripeljalo vse to bogoskrunstvo? ... Ali še ni zadosti gorja? Le kaj so jim križi in božje martre napoti? Naj se nas vseh usmili do brotno nebo! Zločincem pa, ki take grozote počenja, naj bo Bog usmiljen in prizanesljiv sodnik!

Naj povem še zgodbico, ki so nam jo naš pokojni očka pravili, kako jih je nekoč nekaj poskušalo strašiti. Ranega poletnega jutra so šli pokojni očka na lov. V farni cerkvi v Begunjah je pravkar odbila ura tri. Ob zadnjem udarcu cerkvene ure so prišli s puško na rami ravno do Jernejčeve cgrade, ki stoji nad takozvano Vikeleč dolino ob glavni cesti, vodeči iz naše vasi proti Begunjam. Ko pridejo vstric ograje, se je začelo nekaj temnega premikati za grmovjem. Očka so najprej mislili, da je pes, pa se jim je le čudno zdelo, da se pošast na njih klicanje ni hotela ustaviti, temveč se je nekam nerodno valila naravnost proti njim. "Kaj pa, če je to kak medved?" so si mislili očka.

Sneli so puško z rame in se ustavili. V glavo jim je šinilo, da je mogoče kak hudoben človek, ki ne namerava nič dobrega. Pa zaključijo: "Stoj, če si človek, in kaj hočeš od mene?"

Toda prikazen se je dalje ko-

balila proti njim. Zopet zaključijo: "Stoj, če ne bom streljal. Pa se tisto čudo le ni hotelo ustaviti. Očetu je začelo gomazeti po hrbtu, zbrali so še enkrat ves svoj pogum in zaklicali:

"Stoj, če si človek in ne premakni se, sicer bom streljal," pomerili so s puško v tisto smer in roka se jim je kar malo tresla. Takrat pa je tisto strašilo skočilo pokoncu in reklo: "Francce, ne streljaj! Jaz sem, ne strah. Veš, hotel sem te le malo prestrašiti, ker sem vedel, da boš šel tod mimo in sem mislil, kako se ti bom pozneje smejal, ko jo boš ucvrl nazaj proti Selščeku." Očka pa so dejali: "Kdo bi se bil pa potem smejal, če bi bil jaz streljal, a?" (Sicer so nam očka povedali ime tistega strahu, pa sem ga že pozabila).

O še marsikaj so nam otrokom pripovedovali takole ob zimskih večerih, ko smo sedeli na topli peči. Očka v zapeku, drugi odrasli pa na klopi okoli peči. Verno smo jih poslušali, še dihati si nismo upali, da bi ja kaj ne preslišali. Zares čudno je bilo, da so ljudje v starih časih videli vsakovrstne strahove vsepovsod, videli so ljudi brez glav, coper-nice, kako so kot lučke skakale po gori Slivnici, videli so kako je šac gorel. In kako so goljufi-vi sosedje vzdihovaje prenašali na ramah mejnike in vpraševali, kam naj jih dajo? Bog ve kaj se vse so naši prastarši videli in doživeli? ...

In mi, pravnuki smo razkropljeni po velikem širnem svetu in samo v duhu moremo včasih, takole malo, povasovati v nepozabnih spominih med njimi. ... Tam daleč, daleč preko morja!

To in ono iz Joliet

Joliet, Ill. — Marčevo vreme je pokazalo takoj prvi dan svojo običajno naravo. Živo srebro je padlo doli na 16 stopinj nad ničlo in tudi snežilo je v nedeljo in ponedeljek to je 1. in 2. marca. Južno od nas okrog našega prestolnega mesta Springfielda je pa zapadlo do skoro 6 palcev snega. Tako je nas pozdravil zviti sušec.

— V sredo ta teden smo imeli v Jolietu za ves naš Will okraj takomenovani "Business - Education Day." Okrog 975 učiteljev in učiteljic je prislo v Joliet, da so tu s trgovci in obrtniki in raznimi profesionalci skupno razglabljali o vzgoji, o trgovini, raznih obrtih in poklikih. Sestane je imel namen priversti vse vodilne kroge, ki vodijo vzgojo bodočega rdu, tako tudi vse voditelje trgovine in industrije skupaj, da drug drugemu pokažejo, kako važno je, da bolj poznajo področja in važnost drug drugega. Več medsebojnega razumevanja bo in s tem več vsestranskega napredka.

— Jolietčani smo poznani kot pridni in varčljivi ljudje. Sami pri vsestranski zaposlenosti to pzbabimo in ne opazimo tega. Treba je, da kdo drugi pride in to nam pove. In tako se je te dni zgodilo. Urad od Federal Reserve Systema, ki je sestavljen iz statistično poročilo, koliko bančnih vlog ima vsaka država v Uniji, je obelodanil, da naš Will okraj je imel koncem leta 1952: \$82,308,000.00 bančnih vlog. V Jolietu samem je teh vlog največ. Če bi skupno svoto razdelili enako med vse prebivalce, bi prišlo na vsakega moža, ženo in otroka \$595.00. Ni-

smo kar tako.

— Bernard Malnar in pa Miss Carole Kochevar, sta sklenila, da bosta šla v soboto pred Belo nedeljo pred altar in bosta drug drugemu rekla "ja" do smrti. To se pravi po belokranjsko: vzela se bosta! Gospod bodo pa rekli: Tako naj bo in amen. Zvečer pa bo ženitovnanjska gostija v parku sv. Jožefa.

— Neka gospodinja je te dni brala v dnevnem listu, da se prodaja neke zmleto meso po 5c. funt. Hitro jo je ubrala v mesnico in veli mesarju: Pet funtov mi ga lepo zmeljite. Mesar ji naročilo izvrši, žena pa položi "kvoder" na mizo in reče: Tako bo že šlo pa, ampak ne tako, kakor doslej.

"Kaj imate v mislih, da bo šlo?"

"Kaj mislim? Tako le, da se bo dalo malo bolj živeti, ko se je meso pocenilo, n. pr. zmleto meso za "hamburgerje" na 5c. funt."

"Pet centov funt?"

"Kje pa?"

"Povsod! Ali ne tudi pri vas?"

"Ne da bi jaz vedel. Pri meni stane zmleto meso še vedno po 75c. funt."

"Potem ga pa kar sami imejte! Kaj pa fultate ljudi po papirju. Tu le v papirju pa piše, da je tako meso znižano na 5c. funt."

"Ja, to je samo na papirju," se je odrezal mesar. "V mesnicah je pa drugače, tu je pa druga cena, moja draga žena!"

"To je pa varanje in niste vredni, da bi vas cucek povohal!" Zdaj se mesar razsrdi in in ves vzružen zakriči nad ženo:

"To je pa preveč! Mi, ki skrbimo, da imate za jesti dobro meso, naj sprejmemo takele očitke in zmerjanja? Ne bo šlo tako! Tožil vas bom za razžaljenje časti — le počakajte!"

Žena se je pri grožnji ustrašila, hitro skoči k vratom, prime za ključko in vrata odpre in se obrne nazaj proti mesarju:

"O, I am sorry, nisem mislila tako. Vzamem besedo nazaj in popravim moje izjavo in vam izjavim: da ste vredni, da vas cucek povoha!"

Nato je žena odbrzela domov. Tisti mesar pa še danes tuhta tisti ženini popravki, "da je vreden, da ga cucek povoha."

Tone s hriba.

Mohorjanka takole piše

New York, N. Y. — Od tod pošiljamo pismo v objavo, prišlo je pa iz Clevelanda.

Glasi se:

Mohorjeva, pozdravljena! Pošiljam petak, da ž njim ponovim naročnino za 1954, plačam za eno novo naročnino in preostali dolar je za dar Mohorjevi. Nova naročnica je moja sestrična v Franciji, prilagam naslov. Saj mohorske knjige za leto 1953 mi zelo ugajajo. Gotovo bodo tudi za prihodnje leto tako lepe. Ravno tako se mi je zdelo, kakor bi prišel zelo dober prijatelj iz starih časov pod našo streho. Jaz sem v Ameriki že 50 let. Prišla sem semkaj s staršji kot mlada deklica, pa se dobro spominjam, da sem mohorske knjige že v domovini čitala. Moja stara mati so jih dobivali iz Celovca. Še zdaj imam Knjipovo zdravniško knjigo, ki jo je izdala Mohorjeva družba. In to je bilo leta 1898. Sem domo iz Vač pri Litiji, če Vam je kaj znano? Pozdravljeni in prosim za odgovor.

Mary Linc. Tako piše ta zvesta Mohorjanka. Če ima naš poverjenik tamo v zoni.19.š kaj desti takih zvestih — blagor mu! Pa če jih nima, si jih bo pa pridobil. Le po njih in za njimi, Zdravko! Tudi pomč se bo dobila.

Ob branju gornjega pisma nam je prišlo zelo živo v spomin, kako smo leta 1932 rajžali skozi Vače, ko smo se vračali s Svetega gore po obisku v cerkvi — bilo je za Mali Šmaren — pri župniku, ki je bil doma od Sv. Katarine nad Medvodami, pa pri rajnem očetu p. Hugona Brena, sedanjega franciskanskega generalnega definitorja v Rimu. Naj-

Mnenja in vesti

IZ ŽELEZNEGA OKROŽJA

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Po mojem znanu sem zvedel, da nekatere naše rojake tu v Duluthu, na Chisholmu, na Evelethu in na Hibbingu hudo skrbi, kdo sem jaz Andrejček, ki objavljam v A. D. dopise pod zgorajšnjim naslovom.

"Zakaj pa in čemu so firbčni? Ali sem komu kaj žalega storil z mojimi dopisi?" — sem vprašal mojega dragega znanca.

"To ne vem," mi je odvrnil. "Le to ni nekaterim prav, da malo preveč čez Tita in njegovo vladno zabavljaš."

"Kaj vedo, kdo je Tito? Ali ne vedo, da je Tito komunist? Kako pa se more svoboden Amerikanec za Tita zavzemati in njegov komunistični red zagovarjati? Kdor izmed Amerikancev komuniste hvali in zagovarja, s tem javno pokaže, da mu je komunistični red pri srcu in da želi sam tak red. Drugače bi ga ne zagovarjali. Ali ne?"

"Že, že, ampak preseda jim, veš posebno, kdo vest izprašuje urednikom njihovega lista."

"Tako? Ali oni odobravajo sopotnikovanje "Proвете" s Titovim komunizmom?"

"Na to ti ne morem dati pozitivnega odgovora. Seveda, če kdo gleda na njihovo resnoligino zavijanje, bi tako kazalo. Pa saj ti je znano, kaj je cigan delal, ko so ga zasačili in mislili malo premikastiti, je ta malo na okrog pogledal, pa resno izjavil: "Možje, najlepše je, da je mir!"

"Torej vsaj tebi je le jasno kakaj gre?"

"Kaj bi ne bilo! Titovi sopotniki so zašli v vročo kašo. Stopicajo sem in tja, da bi našli izhod, ki ga pa ne morejo najti. Njih pisava in vsaka njihova beseda priča, na kateri strani stojijo. Saj kar prehaliti ne morejo vse, kar komunisti v Jugoslaviji napravijo. In tiste, ki kaj kritizirajo komunistični red v Titovi Jugoslaviji pa zmerjajo z "nazadnjaki."

"In kaj je tvoja sodba pri tem?"

"Sem ti že rekel, da so zašli. Titel "nazadnjaki" pa paše njim bolj, kakor komurkoli drugemu." "Dobro odgovor. Dobro pojmuješ. Čast ti. Jih ni veliko med našimi ljudmi, ki bi to priznali. Dasi je človek največji takrat, kadar ima pogum, da resnico prizna."

Potem sem povzel besedo naprej in skušal pokazati svoje stališče v tem kolikor mogoče jasno. Razlagal sem mu:

"V nobenem mojem dopisu ne najdeš kritike proti temu, če kdo poroča novice, ali piše o čem drugem dostojno in pošteno. Nikdar in nikoli nisem kritiziral"

bolj nam je ostalo v spominu, kako je bil župnik ponosen, ko je pravil, da v vsej njegovi fari ni niti ene gostilne. V Vačah se pa misno nič ustavlja. Pa se tudi menda ne bi izplačalo, ko je bila Mrs. Linc takrat že v Ameriki. Druhih znancev pa tudi ni bilo tam. Te vrstice je dostavil mohorski glavni podpoverjenik za Ameriko, Kanado in kakih petnajst drugih dežel. Torej precejšnja živina. Za ime ne gre, glavno je, da svet ve, kje ga je mogoče najti ustno ali pismeno, da se sedanj in bodoči Mohorjani (in seveda Mohorjanke) lahko obračate nanj. To je naslov: Mohorjeva Družba 238 E. 19th Street New York 3, N. Y.

Pripomba iz ust LIGE: Mrs. Linc je 50 let v Ameriki, pa je še vedno enako navdušena za Mohorjevo. Jaz, Liga, pa polno znam celo vrsto takih, ki so tu kmaj par let, pa jih še ni — ali pa jih že več ni — v seznamu mohorskih naročnikov. Tu se špegla, mila duša, kadar te tujina skuša!

koga zato, ker je v svojih dopisih omenjal napredek svojega društva, niti nikogar, ki je nepristransko in pošteno omenjal, kar je videl pri obisku domovine zadnja leta. Vsak ima svobodo, da opiše, kar doživi in vidi. Ampak vsak, ki se smatra za poštenega, naj piše tudi pošteno in dostojno. To ni nič kakor dolžnost vsakega dopisnika ali poročevalca. Gredo pa tja ljudje iz "naprednega" tabora kajpa, ki niso bili med revolucijo tam in niti pojma nimajo, kako je prišel komunizem do oblasti, pa vzamejo pero v roke, pa praskane vedo, da je Tito komunist? Kako pa se more svoboden Amerikanec za Tita zavzemati in njegov komunistični red zagovarjati? Kdor izmed Amerikancev komuniste hvali in zagovarja, s tem javno pokaže, da mu je komunistični red pri srcu in da želi sam tak red. Drugače bi ga ne zagovarjali. Ali ne?"

"Že, že, ampak preseda jim, veš posebno, kdo vest izprašuje urednikom njihovega lista."

"Tako? Ali oni odobravajo sopotnikovanje "Proвете" s Titovim komunizmom?"

"Na to ti ne morem dati pozitivnega odgovora. Seveda, če kdo gleda na njihovo resnoligino zavijanje, bi tako kazalo. Pa saj ti je znano, kaj je cigan delal, ko so ga zasačili in mislili malo premikastiti, je ta malo na okrog pogledal, pa resno izjavil: "Možje, najlepše je, da je mir!"

"Torej vsaj tebi je le jasno kakaj gre?"

"Kaj bi ne bilo! Titovi sopotniki so zašli v vročo kašo. Stopicajo sem in tja, da bi našli izhod, ki ga pa ne morejo najti. Njih pisava in vsaka njihova beseda priča, na kateri strani stojijo. Saj kar prehaliti ne morejo vse, kar komunisti v Jugoslaviji napravijo. In tiste, ki kaj kritizirajo komunistični red v Titovi Jugoslaviji pa zmerjajo z "nazadnjaki."

"In kaj je tvoja sodba pri tem?"

"Sem ti že rekel, da so zašli. Titel "nazadnjaki" pa paše njim bolj, kakor komurkoli drugemu." "Dobro odgovor. Dobro pojmuješ. Čast ti. Jih ni veliko med našimi ljudmi, ki bi to priznali. Dasi je človek največji takrat, kadar ima pogum, da resnico prizna."

Potem sem povzel besedo naprej in skušal pokazati svoje stališče v tem kolikor mogoče jasno. Razlagal sem mu:

"V nobenem mojem dopisu ne najdeš kritike proti temu, če kdo poroča novice, ali piše o čem drugem dostojno in pošteno. Nikdar in nikoli nisem kritiziral"

(Dalje na 3. strani)

JOSIP JURČIČ:

Sosedov sin

V tem hipu so duri blizu velikih vrat odpro ter v vežo stopi zdravnik, gospodinja s svetilom in Smrekarjev Anton. Stefan plane z voza in naglo pristopi bliže. Ker je v temi stal, zato ga niso od luči mogli videti. Slišal je ves pogovor in kar je slišal ter kar je Smrekarjev razjasnjeni obraz pričal, kar so doktorjeve obljube zatrjevale, vse je bilo tako veselo, da bi bil zavriskal in poskočil: bolezen se je na bolje obrnila!

XXIX.

Več čevljev debel sneg je ležal po deželi. Od petka do nedelje je nepretrgoma melo in drevje po Smrekarjevem vrtu je bilo vse belo. Po vejah ga je viselo po pedanj na debelo, in kar je bilo šibkejšega drevja, pripogibalo se je k tlom trudno in tožno pod težo. Smrekar je stal do rogovile v snegu sredi

vrtu, počasi iz svoje pipe kadil ter hlapcu kazal in zapovedoval, kako je z dolgim drogrom sneg ogrebat, da se še več vej ne odčehne, nego se jih je uže. Zdaj in zdaj je za kakovih deset korakov pregazil, posebno s kake slive debelo sneženo breme otresel, ali morda zamišljen z nobo sunil kakov odlomek s tega ali onega drevesa. Vse, kar se je odčehnilo, smililo se mu je bolj nego druge kratki sto goldinarjev izgube, ker sadni vrt je tako rad imel, kakor konje ali pipo.

V hiši sta sedeli mati Smrekarica in Franica. Poslednji se je poznala še bolezen, kajti ni še imelo nekdanjega rdečega cveta. Odkar se je bila iz mesta vrnila, bilo je precej izpremembe v hiši in v vasi. Kakor solnce, če ga nam temna noč zakrije, zdi se nam drugo jutro mnogo lepše in vse drugačno, tako je bila po znanem dogodku v Smrekarjevi hiši nekako vsa druga razmera mej hčerjo in roditeljema. Gotovo, da je bila vso to izpremembo naredila hčerina huda bolezen in roditeljski strah, da jo izgubita. Oče namreč nikdar, niti z najmanjšo besedico, ni v misel vzel hčerinega pobega od poroke, in jej ničesar očital; vedno je prijazneje in ljubezniveje govoril z njo; da, celo z družino se mu je bilo izgubilo precej poznane trdote. Mati je hčer — to se ve še le po več dneh — opominjala, kaj je bilo tega vsega treba? Zakaj ni bolj odkrito in naravnost govorila z njo, z materjo, da neče Pogreznikovega Petra? A vse to je bilo govoreno z meko ljubeznijo, ki je hčeri prej izvabila skrivno solzo iz očesa nego odgovor z jezika.

Denes sedita obe, vsaka pri svojem oknu, hči šivaje, a mati ima uže več minut posel s tem, da bi konec urtgane niti na vretenu svojega kolovrata našla iz krotavice ter ga zopet vdela v vretensko uho. Ko se jej naposled posreči, poseže z roko po kolesi, da bi kolovrat zopet zavrtela, kar vender gredoč pozabi, kajti skozi okno pogledavši na vrt reče hčeri:

"Glej, glej, s kom oče govoril!" Franica pogleda tudi skozi okno, pa se hitro obrne; zardi se v lice in upogne k šivanju. V snegu zunaj je stal Smrekar, na podrti staro jablano z nogo oprt, in govoril s sosedom sinom Stefanom.

Mati se obrne od okna in začne prest, malo z glavo kima, je, kakor je nanašalo kolesno vrtenje in pritiskavanje z nogo kolovratno preslico nizdol ali popuščavanje kvišku. Matka je gotovo mej delom nekaj prijetnega premišljala, kajti gubanci po obrazu so se nekako gladili ter na obeh plateg ustnic so se po nekoliko rejenem obrazu delale dovoljne globelce. Hči je materino zamišljenost porabila, da je zvedavo a skrivaje dvakrat pogledala skozi okno na vrt, kjer je še zmerom oče s Stefanom govoril pri podrti jablani.

"Ali sta se uže kaj pogovarjala z očetom?" vpraša naposled mati s pomenljivim nasmehom. Hči pogleda od dela in vpraša po malem hipci:

"Kaj?"

"I saj veš, kaj! Malo ven pogledi!"

Deklica ne odgovori.

"Saj meni smeš povedati! Kaj nisem mati tvoja? Glej, kako bi bilo lepo in prav, ako bi mi bila vselej vše povedala! Ni še nič rekel oče?"

"Nič ne!" odgovori dekle na pol tiho in sramežljivo.

Mati nekaj časa prede, potem ustaviš kolovrat in pretikaje kobilico reče:

"Vesela bodi in moli, da imaš tako pametnega očeta! Včeraj sva se menila; vse bo prav, in kakor je božja volja."

XXX.

Dobrat tri leta pozneje je bilo vse prav in kakor je bila božja volja; samo stari Brašnar ni več vina pil nego uže poldrugo leto počival tam, kjer ga nihče ni več rabil za tožbe, pisma in mešetovanje.

Zopet je bil semanj dan v bližnjem trgu. Pred Smrekarjevo vežo je stal zopet voz za semenj naprežen, kakor o dogodkih, ki so v prvem poglavju te povesti pripovedovani. Razloček je bil samo ta, da je bil drug konj uprežen in da je pri vozu stal v delavni obleki Smrekar ter se veselo smijal lepemu dvoletnemu dečku, ki ga je bil posadil na sedež, in kateri je lovil njegovo pipo in bič.

"Kam pojde ata?" vpraša mož otroka.

Deček pokaže z ročico in zaje-ca po svojem jeziku:

"Peljal."

"Kam se bo peljal?" Deček je bil naučeno besedo uže pozabil, in predno ga stari Smrekar zopet navadi izgovarjati: "semenj", stopi iz veže mlad mož, v katerem hitro Stefan spoznamo. Ker je bil v praznjem oblačilu, ni ga dete poznalo prvo trenutje in se je oklenilo Smrekarja, ko ga je Stefan hotel v naročaj vzeti.

Smrekar se je glasno zasmijal in rekel:

"Otrok ima dedčeka rajši od očeta."

To je veselilo tudi mlado mater Franico, ki je k svojemu možu Stefanu na voz sedala. V poljubu, s katerim je dete z voza poljubljala, bila je poleg materine gotovo tudi otročja ljubezen in hvaležnost k očetu.

V tem, ko je Smrekar zetu nekaj naukov dajal: kaj in kako je kupovati v semnji, komu je denarje posoditi in koga je terjati, izkušala je babica, mati Smrekarica, z raznimi zvijačami sinka od matere dobiti, da ne bi jokaj, ko jo bo videl odhajati.

Star sosed, ki je šel mimo hiše, zamrmra: "Pa kako se zdaj vse rado ima in se ima!" (Konec.)

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6½; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11 ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na pri-

mer št. 38 bila ameriške mere 6, je 20.

37 bi bila 5 in 36 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa začnemo pri 32 in 33 pa je razlika v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46

Pri moških oblekah pa začnemo pri 42, kar je enako ameriški meri 33, št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razlika v označbi sledeča: št. 35 pomeni ameriško mero 13½, 36 je 14, 37 je 14½, 38 je 15, 39 je 15½, 40 je 15¾, 41 je 16, 42 je 16½, 43 je 17. (Po "Obzoru".)

Želiš v osamljenosti zvestega prijatelja? Ga privoščiš svojim dragim? Naroči čimprej slovenski splošno misijonski mesečnik

"KATOLIŠKI MISIJONI"

V mesečnih obiskih te bodo razveseljevali ob tridesetletnem jubileju svojega obstoja skozi leto 1953 na 680 straneh. Urejevani od slovenskih lazaristov in tiskani v Buenos Airesu, ti bodo prinašali ob sodelovanju številnih slovenskih misijonskih pionirjev zanimiva poročila iz vseh delov sveta. Ob številnih lepih slikah boš lažje razumel aktualne članke, strahovito borbo človeštva za zmago dobrega nad zlim. Prijetno razvedrilo, široka razglednost, sočutje z duhovno bedo bližnjega, globoko cenjenje tvoje vere bodo bogati sadovi tega branja. V zahvalo se potrudi, da bodo KATOLIŠKI MISIJONI brani v sleherni pošti slovenski hiši v izseljenstvu, od vseh, ki jim ni vseeno, kam svet drvi.

Naročite Katoliške misijone takoj ali zahtevajte prve številke na ogled: Lenček Ladislav, Calle Cochabamba 1467, Buenos Aires, Argentina.

Za U.S.A. in KANADO samo \$2 letno, s pestro prilogo "MISIJSKA NEDELJA" na 178 straneh pa \$1 več. Pišite na naslov:

REV. CHARLES WOLBANG, C.M.

500 East Chelton Ave., Philadelphia 44, Pa. U.S.A.

Ameriško-slovenski radio Chicago

oddaja vsako soboto ob

3:30 - 4:00—Slovenske narodne in umetne pesmi

4:00 - 4:30—Ameriško-slovenske polke in valčke

s postaj

**WHFC--1450 KC in
WEHS--FM-97.9 MC**
POSLSUJAJ program veselih polk in valčkov, kakor tudi najlepših narodnih in umetnih pesmi Slovenije—

PRIDRUŽI se odlični domači družbi Klubu Prijateljev Slovenske Pesmi—

OGLAŠUJ preko slovenskega programa—

RAZVESELI svoje drage ob raznih družinskih prilikah in ob letnicah s sporočili in voščili preko radia—

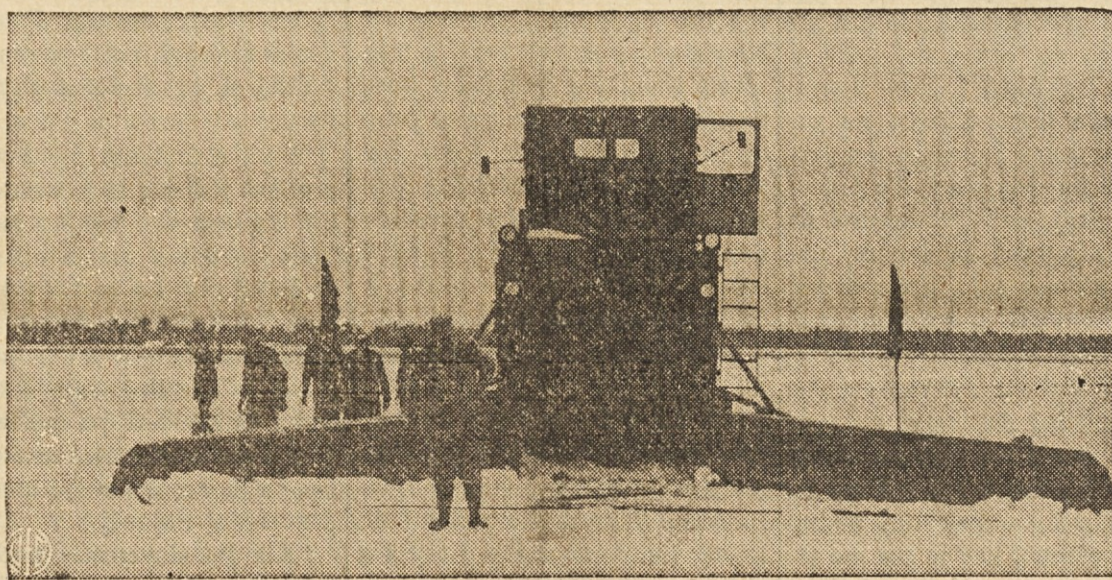
SPOROČI svoje želje in naročila na naslov:

DR. LUDVIK LESKOVAR

820 North Wabash Avenue

Chicago 11, Illinois

Tel.: Delaware 7-8515

ORJAŠKI SNEŽNI PLUG — Slika predstavlja največji snežni plug na svetu "Drake Dreadnaught." Plug je težak 30 ton, poganjajo ga trije motorji in more v eni minuti spraviti s poti 13,000 kubičnih čevljev snega. Plug preskušajo naše oborožene sile za čiščenje letališč v severnih predelih.

NOVICE-- z vsega sveta
NOVICE-- ki jih potrebujete
NOVICE-- ki jih dobite še sveže
NOVICE-- popolnoma nepristranske
NOVICE-- kolikor mogoče originalne
NOVICE-- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA
Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

1922

1953

Naznanilo in Zahvala

Globoko potni naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je umrla v cvetoči mladosti naša ljubljena soproga, hčerka in sestra

Josephine Jean Krainz

rojena ROTAR

Zatislila je svoje mile oči dne 21. januarja 1953.

Pogreb se je vršil dne 24. januarja iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in Sinovi v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ter od tam po opravljeni slovesni zadušnici in cerkvenih obredih na Calvary pokopališče, sekcija 78, kjer smo jo položili v prezgodnji grob k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnica je bila rojena 24. februarja 1922 leta v Clevelandu, Ohio. Bila je članica društva Mir št. 142 SNPJ, društva Ilirska vila št. 173 ABZ in društva Združene Slovenke št. 23 SDZ.

V dolžnost si štejem, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja k njeni krsti.

Dalje srčna hvala vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnice. Bog vam plačaji!

Našo zahvalo izrekamo vsem darovalcem za društvo za zatiranje strašne bolezni raka (Cancer Society).

Globoko zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so dali brezplačno svoje avtomobile v poslugo pri pogrebu.

Hvala vsem, ki so prišli kropiti pokojno in se posloviti od nje, kakor tudi vsem, ki ste jo spremlili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Zahvalo izrekamo č. g. Matiju Jager, Rev. Victor Tome in Rev. Rupar za opravljene molitve in cerkvene obrede. Hvala nosilec krste in društvenim sobratom za lepe poslovinne besede pokojnici v slovo. Hvala pogrebnemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za res vzorno voden pogreb in najboljšo poslugo.

Prav posebna zahvala pa naj bo izrečena zdravnikom in bolniškim strežnicam Cleveland Clinic bolnišnice, ki so se tako trudili, da ji rešijo življenje in ji olajšajo trpljenje.

Težko je najti primernih besed, da bi se mogli dovolj zahvaliti vodstvu in sodelavkam v Richman Brothers tovarni.

Ljubljena soproga, rad, kako rad bi Te poljubil in objel. Bila si mi ljubca družica in živela sva srečna in vesela. Pa je prišla kruta bolezen. Angel smrti je poljubil Tvoje čelo in odnesel so Te v hladni grob. Tvoja duša pa je odšla k večnemu Bogu, da prejme iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si dobrega storila.

Poleg žalujočega soproga Te obkrožujejo oče, mati, sestre in brat. Zaman so solze, ker šla si tja, odkoder ni povratka. Spominjati se Te bomo vedno s hvaležnostjo v molitvi dokler se ne snidemo enkrat —nad zvezdami.

Počivaj v miru v rodni grudi, nepozabna draga ljubljena!

Žalujoči ostali:

JOSEPH, soprog;
JACOB in FRANCES ROTAR, oče in mati;
MRS. FRANCES WALLAND, MRS. MARY PERKO
in MRS. ROSE FIEDIGA, sestre;
JACK A. ROTAR, brat;
JOSEPH ROTAR, stric.

Cleveland, Ohio, dne 9. marca 1953.